(המשך מעמוד 11)

עם אשתו של הצייר, אנג'ליקה ארנל דה־סיקיירוס.

כשנודע לאבי־שאול כי קונגרס מבקרי־האמנות מתקיים בתל־אביב, החליט לנצל את במתו לקריאה לשיחרור הצייר. הוא פנה לחיים גמזו, יושב־ראש הסניף הישראלי, ש־אירגן את הקונגרס בארץ, הציע לו ליטול את היוזמה לידיו. גמזו אף לא טרח לענות לפנייתו של אבי־שאול, שהחליט, משום כך, להיפגש עם גמזו אישית.

הוא ביקר מספר פעמים במוזיאון התל־אביבי, אך מזכירת המנהל לא הניחה לו־משורר להיכנס אל הבוס. תשובה לבקשתו קיבל אבי־שאול, לאחר שהצליח לעצור את גמזו בעברו במסדרון. התשובה היתה שלי־לית לחלוטין. גמזו אף סרב לתת לו הז־מנה לקונגרס.

אחד שלא הסכים. אבי־שאול העקשן השיג הזמנה דרך אגודת הסופרים. הוא אף חילק בתאי־הדואר של באי הקונגרס בקשה לחתום על בקשת ההנינה לנשיא מכסיקו. הפתעה בלתי־צפויה ציפתה אותו בוקר לגמזו. הצירים המכסיקאיים של ה־קונגרס באו אליו, וברכיהו על יוזמתו ב־אירגון הפנייה למשתתפי הקונגרס. צייר אחר, ממערב־גרמניה, אף הציע, שהנהלת הקונגרס תעלה את העניין לסדר־היום.

כל זה הוציא את גמזו מן הכלים. „זו פרובוקציה קומוניסטית," זעק המבקר ה־ישראלי. „אני לא ארשה זאת אצלי!"

הוא תפס את האשם, מרדכי אבי־שאול, והביא אותו לנשיא הקונגרס, יוליו קארלו ארגאן, מרצה באוניברסיטת רומא. האיטלקי לא הבין מדוע עושה הקולגה הישראלי שלו את השערוריה, ולא הבין מה הפסול בפניית אבי־שאול.

הצירים הזרים אף לא התרגשו מבעסו של המארח הישראלי. חלק גדול מהם שלח את מכתבי המחאה הישר לנשיא מכסיקו. חלק אחר מסרם לאבי־שאול.

אחד שלא הסכים לבקש חנינה לצייר ה־כלוא: ד"ר חיים גמזו.

מישטרה

עוזי כאן, עוזי שם

הכל מתרחש כמו בסיפור בלשי קלאסי של אגאתה כריסטי. יש שלושה נרצחים, וכל הסימנים מעידים שנרצחו בידי רוצח אחד. יש אדם רביעי, הנעלם, העלול להיות באותה מידה הקורבן, הרוצח או אחד ש־אינו שייך בכלל לכל העניין. וישנו כלי־הנשק, דומה לזה שבו בוצעו כל מעשי־הרצח — אך מציאת הנשק מערפלת את החקירה עוד יותר: הבדיקה מוכיחה שלא מנשק זה נורו כדורי־המוות.

בכל הסיפור חסרה דמות אחת ויחידה: הבלש הגאוני, או לפחות המפקחים החרו־צים מן הסקוטלאנד־יארד, היודעים לעבוד בחריצות ומצליחים למצוא את הרוצח. מה שגרוע מזה היא העובדה, שהעלילה אינה מתנהלת על דפי ספר־כיס, אלא מתרחשת במקומות שונים בארץ, והסכנה אינה מס־תיימת בעמוד 272, אלא ממשיכה לאיים על כל אזרח ואזרח בישראל.

מאין נעלם העוזי? השבוע האחרון הוסיף שני גורמים חדשים לשרשרת התעלו־מות של רציחות סטולרו־יכמן־צ'צ'קס:

● נמצא עוזי באזור התעשייה של כפר־סבא, במרחק קילומטרים אחדים מן המקום בו בוצע הרצח האחרון.

● נמצא זוג אופניים שבור, אשר נעלם מבית צ'צ'קס בליל הרצח.

שני גורמים אלה גם יחד לא זרקו אור על אישיותו של הפושע — אלא על חוסר־האונים של המשטרה.

כל שלושת מקרי־הרצח בוצעו בתת־מקלע עוזי. אחרי כל רצח חקרה המשטרה מאות אנשים, אך לא הגיעה לכלל בירור: מאיין נעלם העוזי.

העוזי שנמצא בכפר־סבא מדגיש עובדה זו בחריפות־יתר. הוא מורכב מארבעה חל־קים, שהוצאו מארבעה כלי־נשק שונים. כלומר, שגם ארבעה עוזים אחרים, בנוסף לכלי־הרצח, מסתובבים חופשיים בארץ, מה־תים כלי־רצח פוטנציאליים. ושוב לא הצ־ליחה המשטרה לברר מהיכן נעלמו ארבעה כלים אוטומטיים אלה, למרות שמספריהם כבר נמצאים בידיה.

האופנים ציפו למשטרה. האופנים השבורים של משפחת צ'צקס מהווים סיפור בפני עצמו. הם נמצאו על־ידי תושב הר־צליה בקירבת ביתו. האיש הודיע על כך למשטרה עוד בתחילת השבוע שעבר, יום אחד לאחר הרצח בכפר־סבא.

אולם השוטרים היו עסוקים בחיפושים אחרי הרוצח ואחרי האופניים שנעלמו מבית הנרצחת, לא שמו לב לידיעת־המפתח, ש־היתה אז עשויה להביאם עד עקבות ה־רוצח ממש. רק לאחר ימים אחדים, כאשר האזרח שמצא אותם הלך בעצמו למשטרה כדי להזכיר להם אודות האופניים שמצא בחצרו, הואילו חוקרי המשטרה לבוא לראו־תם. ואז התברר, כמובן, שאלה הם האופ־ניים בהם נמלט הרוצח, ושאותם חיפשו במשך כל אותם ימים.

אולם היה זה כבר שבוע לאחר הרצח. במשך שבוע זה הספיק בחדאי הרוצח ל־טשטש את העקבות, ואולי אפילו לתכנן את הרצח הבא.

משפט

חרון אף

אברהם פתחי הכיר את סביחה סיע לפני שנה וחצי. היא דרשה ממנו הרבה כסף ומתנות, והוא נתן לה — כי אהב אותה. לא הדאיגה אותו גם העובדה שהוא היה מבוגר, נשוי, ואב לארבעה ילדים.

אבל לאשתו היה זה דווקא איכפת. אומ־נם, בתחילה הצליח פתחי להעלים את ה־דבר מידיעתה, בילה עם סביחה כשהוא נע־זר בחסותם של חבריו, נהגי המוניות. אך משנודע לה הדבר, והסיכסוכים בבית הלכו ותכפו, החליט פתחי לסיים את הרומן. הוא הודיע זאת לסביחה והיא הסכימה לחסל את יחסיה עמו. במקומו החלה לצאת עם שותפו של פתחי, נעים, סוחר־הבהמות.

דם מחאף. אבל אחרי זמן קצר החלי־טה סביחה כי עם פתחי יותר נעים מאשר עם נעים, ונסתה להחזיר את הרומן המת. היא חיפשה אחר הזדמנויות, ולבסוף מצאה אותן. היא שמעה ששאשתו של פתחי מפיצה את דיבתה רעה. לכן תפסה אותה יום אחד ברחוב, גררה אותה לספר שבשכונה, כדי שיעיד כי בפניו הושמצה.

כעבור דקות אחדות נודע, כמובן, הדבר לפתחי, והוא הגיע למקום בריצה. מה ש־קרה אחרי שהשלושה יצאו מחנותו של ה־ספר, לא ראה איש בדיוק. אחדים הבחינו בסביחה כשהיא רצה וצועקת, ואילו אחרים ראו כיצד היא שוכבת על הארץ, דם זב מאפה, ופתחי מנסה להשתחרר מאחיזתה בבעיטת רגל. הריב הסתיים במשטרה והדיו הגיעו לבית־המשפט.

פסק־דין מוזר. בית־המשפט לא הת־עניין ביותר בפרשת הרומן המסעיר בין הנאשם והמאשימה. השופט המחוזי, אליהו מני, היה צריך לקבוע אם יש מקום להר־שיע את פתחי בגין־ימת חבלה גופנית ל־סביחה, שהציגה תעודת רופא על שבר ש־נגרם באפה. „זה הוא שבר לי את האף באגרוף," סיפרה.

קבע השופט לבסוף: „הדבר היחידי שלא אוכל לקבוע במציאות הוא: האם החבלה באף נגרמה ממכת אגרוף, או מן הנפילה. אף־על־פי־כן, אם המתלוננת נפצעה בזמן שנפלה, הרי שיש ליחס פגיעה זו לרדיפתו של הנאשם, והוא אחראי לה." הוא חייב את פתחי בדין, גזר עליו שישה חודשי מאסר־על־תנאי וקנס בסך 250 ל"י.

אולם עורך־דינו של פתחי, חיים קאוזס, ראה פסק דין זה כמוזר ביותר, סיפר כ־דוגמא מעשה בנוסח חד־גדיא: אם רודף אדם אחרי אשה, היא רצה לכיוון הכביש, מחליקה על קליפת בננה, נופלת על המד־רכה, ראשה נמצא במיקרה על הכביש, ב־מקרה עוברת מכונית והיא נדרסת — האם יש להאשים בכל השתלשלות מקרים בלתי צפויה זו את הרודף?"

גם בית המשפט העליון, בפניו הוגש ה־עירעור, סבר שהשתלשלות הדברים היא תמוהה, זיכה את פתחי מאשמת התקיפה החמורה.

הווי

● **איש המערות:** בעין גדי, חיפשה המשטרה במערות אחרי נחמן פרקש, אחרי שקיבלה הודעה כי אדם בעל־זקן משוטט בסביבה, גילתה שם רק נהג־מיכלית מזוקן, שטייל להנאתו.

● **מעז יצא מתוק:** ביפו, צילם אחד המסיונרים את אסיפת המחאה של ה־רבנים נגד המסיון, כדי לשלוח את התמו־נות למרכז הכנסיה בחו"ל, על מנת שיג־דילו להם את תקציב הפעולה המסיונרית.

● **אמנות קונסטרוקטיבית:** ב־רמת־גן, התיישב צייר על המדרכה כדי לצייר עץ שבמעלה הרחוב, הבחין, אחרי שגמר, כי העוברים ושבים מילאו את כובעו במטבעות.

תל אביב
• דרך פתח־תקוה 44, מול בית הדר
• אלנבי 76

ירושלים
• בית יואל
רחוב יפו 33

חיפה
• רחוב ביאליק 17

נפתחות כתות
בוקר מיוחדות
למוקדמות ובגרות אקסטרניות

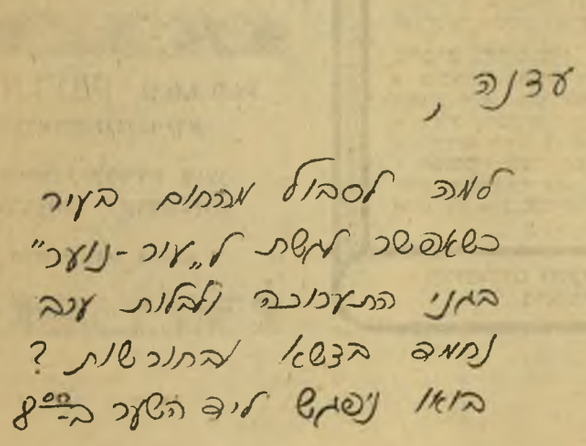

כאת גם הישראלית!
Biomalz
מיוצר לפי הנוסחה המקורית
כך ביומלץ כך בריאות
דרוש פרוספקט בכל בית מרקחת

שפיגלנד

השוברים יובשים
בעזרת מצמן...
בייסקרטן
היה הראשון-
נשאר הראשון
כאמצעי להרחקת שיער בלתי רצוי
להשיג גם בארץ • תוצרת "קלינאו"